

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Controversiarvm Omnivm Hviivs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

LXI. Ecquid ergò confert Christus ad hominum iustificationem?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

uito favore, & misericordia eius beneficium complexus sit.

LUTHERANI cum deletionem culparum fuisse realem operatum Iesum negint; pœnarum quoque sublationem pariter factam à Christo nullam, consequenter affirmare cum Caluinistis ferè coguntur. Vide q. præcedente.

AUTOR. 1. Ecquid est igitur, quod asserit Apostolus, 1. Tim. 2. *Christus semetipsum dedit Redemptionem pro multis?* 1. Ion. 2. *Ipse est redemptio nostra pro peccatis nostris.*

2. Si, vt aiunt, Pater PER Christum nos liberarit: jam Pater, non Christus, Redemptor erit. Qua causa illa Caluini Glossa ac commentum de voce PROPTER, &c. impio quoque Flacco Illyrico visa pestifera est, ad eò, vt eam totius Passionis Dominicæ efficaciam effectumque eludere, ac elidere iudicârit.

3. Deinde, Gal 5. *Ergo euacuatum est scandalum crucis. Vtinam abscindantur, qui vos conturbant!*

I. Ita nostræ se habet Redemptionis ratio. Triacerant in seruitute nostra sub diabolo: 1. Quà Homo subiugari diabolo, (vt cuius tentatione fuerat superatus) meruerat peccato suo; Sic Christi Passio est causa Remissionis peccatorum.

2. Quà DEVS hominem reliquit potestati diaboli; vt à quo læsus peccando fuisset: Sic liberauit nos Christus reconciliando Patri.

3. Quà DIABOLVS sua voluntate hominem à confectione salutis impediabat: Sic ab eo nos liberauit Iesus, excedente modum potestatis sibi traditæ à Deo, vt mortem Christo quoque machinaretur Infanti. Vnde S. August. l. 13. Trinit. q. 14 tom. 3. *Iustitia Christi victus est diabolus; qui, cum nihil morte dignum in eo inueniret, occidit eum tamen: Et utique iustum est, vt debitores,*

quos tenebat, liberi dimittantur, in eum credentes, quem sine ullo debito occidit. Id eò Dominus Ioan. 12. *Nunc Princeps huius mundi eiicitur foras. Et, Ego si exaltatus fuero, omnia traham ad me.* At exaltatus est in cruce: ergo si homo est e potestate diaboli creptus.

II. Quin & APOENA PECCATI sumus liberati. Nam, Isa. 53. *Verè langues nostros ipse tulit, culparum; & dolores nostros pœnarum ipse portauit.* Idque ait D. Tho. 3. q. 49 a. 3. dupliciter: Directè quatenus Christi Passio fuit superabundans Satisfactio pro peccatis vniuersis: qua exhibitâ, reatus tollatur necesse est. Indirectè; quatenus Christi passio est Causa remissionis peccati, in quo fundatur reatus pœnæ.

QVÆSTIO LXI.

Ecquid ergo contulit Christus ad hominum Iustificationem?

LUTHERVS Comment. in Gal. 2. *Sicut Sophista licent, Charitatem informare & imbueri fidem; Sic nos dicimus, CHRISTVM informare & imbueri fidem. Vel formam esse fidei. Ergo si te apprehendit Iesus, & inhabitans Christus, est iustitia Christiana; propter quam nos Deus reparat iustos, & donat vitam æternam.*

2. MELANCHTHON in Confess. Augustana. c. 4. *Propter Christi meritum iustificamur; non propter fidem ipsam: Fide tamen misericordia Dei apprehenditur.*

3. OSIANDER in refutatione contra Melanch. vult, Inhabitans nobis iustitiam Christi, nostram esse Iustificationem.

CALVINVS, Neutrum illorum agnoscit: Sed solam peccatorum Remissionem esse Iustificationem nostram. Patebit part. 4.

AUTOR. AT nos docemus iustificari homines per infusam, ac in hærentem nobis iustitiam: idque propter merita Christi Passi: Conc. Trid. Sess. 6. c. 7. *Vnica formalis causa est iustitia Dei; Non qua ipse iustus est; sed qua nos iustos facit. Quâ videlicet ab eo donati, Renouamur*

visu mentis nostræ; & non modo reputamur
sed verè iusti nominamur & sumus.

Quo impudencior calumnia est CALVI-
NIDUM in Antidoto ad Sell. 6. Tridentini,
ait, duas causas iustificationis constituunt. V-
nam, Remissionem peccatorum, siue Imputatio-
nem. Alteram, Regenerationem spiritalem,
siue inhaerentem Iustitiam. Ego dico: Una
simplex causa iustificationis est Remissio pecca-
torum.

AUTOR. At Cur Idem, Instit. l. 3.
c. II. §. 2. sibi contrarius, ac isti, sic statu-
it? Nos iustificationem simpliciter inter-
pretamur Acceptationem, qua nos Deus in
gratiam receptos pro iustis habet; eamque in
peccatorum Remissione, ac iustitia Christi
Imputatione positam esse dicimus. Id quod
ibidem, §. 3. sic declarat. Iustificare nihil
aliud est, quam eum, qui reus est, tanquam ap-
probata innocentia a reatu absolueret. Cum
nos itaq; Christi intercessione iustificet Deus;
nō propria innocentie approbatione, sed iusti-
tie imputatione nos absoluit, ut pro iustis in
Christo censeamur, qui in nobis non sumus.

Ex quibus necessariò consequitur,
1. Quòd ibidem Calvinus, Instit. l. 3. c.
12 §. 4. cum Lutherano Kemnitio con-
clamat. Omnia opera hominum, secundum
pretium suum, mere sunt pollutiones ac sor-
des. Idem c. 14. §. 9. Non potest ullum
opus à Sanctis procedere quod non promere-
tur mercedem propriam Confusionem. Vel,
ut vox Lutheri habet: Iustus in omnibus
operibus iustis peccat mortaliter. 2. Quin,
Deus cogit ad peccandum: patet supra q. 18.
3. Nihilominus tamen nil nocere vo-
lunt peccatum præordinatis ad salutem,
quor, qualia, quantacunque possint pec-
care. Ut quæ omnia eis non imputentur,
& in eis tecta sint, etsi non sublata.

Euge, age sic, quod libuerit: Potes ca-

pere specialem prædestinationis Fidem?
certus esse salutis debes. Nec enim fal-
lere Dei prædestinatio potest. Sic viue-
re, sic Credere Calvinianum est; sicque
Mori, teste Caluini exitu: Qui fidenter
vixit: at Dæmonibus inuocatis, ait Bolsecus
in vita Caluini cap. 22. iurans, execrans, et
blasphemans miserè expirauit. Cuius illi te-
stimonium perhibere, qui decumbenti ad ex-
tremum usque habitum ministrare. Imò
hoc etiam, quod diem atque horam detestatus
sit et execratus, quam unquam studiis vel de-
scriptionibus impendisset. Iusta iudicia Dei!
Quia talium peccata præcedunt ad iudi-
cium. Quin ipsi sibi sunt iudices: Quæ
euehunt ac prædicant, deiiciunt eadem
ac pessundant passi Merita Christi.

De quibus Nos ita credimus ac doce-
mus, ex D. Th. 3. q. 49. a. 4. Passio Chri-
sti est causa Reconciliationis nostræ du-
pliciter. I. Remouendo peccatum,
quo constituimur inimici Deo. Nam,
Sap. 14. Similiter odio sunt Deo Impius, &
Impie: ac eius Psal. 6. Odisti omnes, qui o-
perantur iniquitatem. II. Sacrificium
exhibendo ei acceptissimum, cuius pro-
prius est effectus, Placare Deum, ad Re-
mittendum peccatum. Vnde Rom. 6.
Reconciliati sumus Deo per mortem Filij
eius.

Atque ita cœli ianuam nobis refera-
uit remouendo duplex obstaculum: 1.
Peccati originantis; post quod, Gen 3.
Deus collocauit Cherubin, & flammeum gla-
dium atque ob satilem, ad custodiendam vi-
am ligni vitæ. 2. Peccati Actualis cuiuscū-
que; dum poenitens communicat Chri-
sti passioni per Fidem & Charitatem, &
Sacramenta. Vnde Hebr. 9. dicitur:
Per proprium Sanguinem introiuit semel in

N San-

Sancta, aeterna Redemptione inuenta. Ideo & nos Hebr. 10. *Habemus fiduciam in introitum Sanctorum in Sanguine Christi. Sic nostra nobis constat Iustificatio.*

QVÆSTIO LXII.

Quibus speciatim prodest ea Redemptio Christi Passi?

NON omnibus. Ita CALVINUS contra Heshusium pag. 39. *Non est crucifixa pro impiis Caro Christi; nec pro eorum expiendis peccatis effusus Sanguis.*

AVTOR. Atqui Iesus ait: Matth. 9. *Non veni vocare iustos, sed peccatores.* Et Apostolus, I. Tim. 5. *Veni in mundum peccatores salvos facere; quorum primus sum ego.* Atque idcirco, Tit. 2. *Tradidit semetipsum pro nobis, ut nos redimeret ab omni iniquitate.*

2. BEZÆ in Colloq. Mompelgart. pag. 522. *Deus in aeterno & occulto suo consilio decretum immutabile fecit, quod maiori hominum parti nolit pretium Sanguinis Christi prodesse.*

AVTOR. AT vnde constat Bezæ consilium istud atque Decretum isti contrarium, Ezech. 18. *Nolo mortem peccatoris; sed magis ut conuertatur à viis suis, & vivat.* Quia tamen affirmat, constabit ei ex illo, qui ait: 3. Reg. 22. *Ego decipiam. In quo? Egrediar, & ero spiritus in dux in ore omnium prophetarum eius &c.*

II. CALVINUS contra Heshusium: *Christus, si cui morte sua profuit, solis Electis, solum fidelibus profuit.* Quæ, ait BUCERUS: *Christus tantum morte sua Electorum peccata expiavit.* Ita ille in Ioann. pag. 522. Vide S. h. u. l. bargum in Theol. Calu.

Et verò plaustris librorum persuadere mundo Calvinicæ conantur istud; *Electi & Fideles sunt non Protestantes, non Lutherani, &c.* I. d. Calvinista. Proinde BEZÆ in Conf. II.

fidei Geneven c. 4. §. 20. *Vel sola fides scintilla verè nos de salute securos reddit.* Calvinus Instit. l. 3. c. 2. §. 19. *Cum primum minima fidei gutta mentibus nostris instillata est, iam faciem placidam certo intuitu incipimus contemplari.* &c. Ibid. *Nobis per spiritum Sanctum Designatur, & Revelatur de Dei benevolentia Certitudo.* &c. Ideò iidem Conf. denter diabolo & morti insultant.

AVTOR. Ista seipsis iugulata ferunt obuiam cuique inhærentem sibi ipsi mucronem suam. Sed ego ad locum de Iustificatione eorum differo confessionem. In præsens tamen notasse dicendum Lutheranos inter & Calvinistas pretium fuerit:

LUTHERANI pertendunt, in iustificatione cuiusque requiri Fidem; sed quæ solum in promissam Dei misericordiam respectet: *Vi fides sit Fiducia in Voluntate.* I. CALVINIANI Contra volunt eundem respectum ad Misericordiam; Sed non cum Fiducia voluntatis; verò certa cum scientia Intellectus, & fide speciat cuiusque de suapte iustitia & iustificatione. Et sic fidelibus proficere aiunt Christi passionem; nec vllum nocere peccatum. Bonis operibus verò, inquit, Calvinus Instit. l. 3. c. 15. §. 1. *Fideles merentur nihil quietam;* (quòd Lutherani concedunt) *sed à Deo meritis eis Donatur.*

2. Porro è contrà: Quia asserit, certitudinem in cordibus electorum observari, idcirco & Fiduciam requirit, Instit. l. 3. c. 2. §. 16. vbi §. 8. *Fides, ait, magis est assensus cordis, quam cerebri; animi, quam iudicij.* Quòd rursus cum Lutheranis consentit, contrà prædictam suammet definitionem. Ita suos circumagat spiritus vertiginis.

Qua in duplice lingua viri quia desiderat.